

5 Ἀντοκράτωρ Ἰουστινιανὸς Ἀύγουστος. Τῆς ὁ-
 ρθῆς καὶ ἀμαρτήτου πίστεως, ἥνπερ κηρύττει ἡ ἅγια
 τοῦ Θεοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία, κατ'
 οὐδένα τρόπον καινισμόν δεξαμένης ἀκολουθοῦντες
 ἡμεῖς τοῖς τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ τῶν μετ' ἐκεί-
 νους διαπρεφάντων ἐν ταῖς ἁγίαις τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις
 διδάξαμι δίκαιον ἀθήνηεν ἀπάσι ποιῆσαι φανερόν,
 ὅπως ἔχομεν περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος, ἀκολουθοῦν-
 τες τῇ παραδόσει καὶ ὁμολογίᾳ τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ
 1 καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας. Πιστεύον-
 τες γὰρ εἰς πατέρα καὶ υἴον καὶ ἅγιον πνεῦμα μίαν
 οὐσίαν ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι προσκυνοῦμεν, μίαν
 θεότητα, μίαν δύναμιν, τριάδα ὁμοούσιον. Ἐπ' ἐσχά-
 των δὲ τῶν ἡμερῶν ὁμολογοῦμεν τὸν μονογενῆ υἱὸν
 τοῦ Θεοῦ, τὸν ἐκ τοῦ Θεοῦ Θεόν, τὸν προ αἰώνων
 καὶ ἀχρόνως ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα, τὸν συναΐδιον
 τῷ πατρὶ, τὸν ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα,
 κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, σαρκωθῆναι ἐκ πνεύ-
 ματος ἁγίου καὶ τῆς ἁγίας ἐνδόξου ἀειπαρθένου καὶ
 θεοτόκου Μαρίας, καὶ ἐνανθρωπήσαι σταυρῶν τε
 ὑπομείναι, ταφῆναι τε καὶ ἀναστῆναι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ·
 ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ τὰ τε θαύματα καὶ τὰ πάθη,
 2 ἅπερ ἐκουσίως ὑπέμεινε σαρκί, γινώσκοντες. Οὐ
 γὰρ ἄλλον τὸν Θεὸν λόγον καὶ ἄλλον τὸν Χριστὸν
 ἐπιστάμεθα, ἀλλ' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν ὁμοούσιον τῷ
 πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν τὸν
 αὐτὸν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα. ἔμεινε γὰρ τριάς ὁ
 τριάς καὶ σαρκωθέντος τοῦ ἐνὸς τῆς τριάδος Θεοῦ
 λόγου· οὔτε γὰρ τετάρτου προσώπου προσθήκην ἐπι-
 3 δέχεται ἡ ἅγια τριάς. Τούτων τοίνυν οὕτως ἔχόν-
 των ἀναθεματίζομεν πᾶσαν αἵρεσιν, ἐξαιρέτως δὲ
 Νεστόριον τὸν ἀνθρωπολάτρην, τὸν διαιροῦντα τὸν
 ἓνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ
 καὶ Θεὸν ἡμῶν, καὶ μὴ ὁμολογοῦντα κυρίως καὶ κατὰ
 ἀλήθειαν τὴν ἅγιαν ἐνδοξὸν ἀειπαρθένον Μαρίαν
 θεοτόκον, ἀλλὰ ἄλλον μὲν τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς Θεὸν
 λόγον λέγοντα, ἄλλον δὲ τὸν ἐκ τῆς ἁγίας ἀειπαρθέ-
 νου Μαρίας, χάριτι δὲ καὶ οἰκειώσει τῇ πρὸς τὸν
 Θεὸν λόγον Θεὸν αὐτὸν γεγενῆσθαι· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ
 Ἐδύτχεα τὸν φρονοβλαβῆ, τὸν φαντασίαν εἰσάγοντα
 ἀρνούμενόν τε τὴν ἐκ τῆς ἁγίας ἀειπαρθένου καὶ θεο-
 τόκου Μαρίας ἀληθινὴν σάρκωσιν, τοντέστι τὴν ἡμε-
 τέραν σωτηρίαν, καὶ μὴ ὁμολογοῦντα κατὰ πάντα
 ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιον
 ἡμῖν τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα· τὸν αὐτὸν
 δὲ τρόπον καὶ Ἀπολλινάριον τὸν ψυχοφθόρον, τὸν
 ἄνον λέγοντα τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν
 υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸν ἡμῶν καὶ σύγχυσιν ἤτοι φρο-
 μὸν εἰσάγοντα τῇ ἐνανθρωπήσει τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ
 τοῦ Θεοῦ, καὶ πάντας τοὺς τὰ αὐτῶν φρονήσαντας ἢ
 4 φρονοῦντας. Εἰ γὰρ τινες μετὰ ταυτὴν ἡμῶν τὴν
 προαγόρευσιν καὶ τὴν τῶν κατὰ τόπον θεοφιλεστά-
 των ἡμῶν ἐπισκόπων πληροφορίαν εὐρεθῶσι τοῦ

λοιποῦ γνώμης ἐναντίας ὄντας, μὴ προσδοκῆσωσι
συγγνώμης ἀξιωθῆναι· κελεύομεν γὰρ τοὺς τοιοῦτους
ὡς ὁμολογουμένους αἰρετικούς τῷ προσήκοντι ὑποβάλ-
λεσθαι σωφρονισμῷ. Dat. . . . . [a. 527?]

id est:

Imp. Iustinianus A.

Cum recta intemerataque fides, quam praedicat sancta dei catholica atque apostolica ecclesia, nullo modo innovationem recipiat, sequentes sanctorum apostolorum et eorum qui post eos in sanctis dei ecclesiis claruerunt praecepta recte nos facturos credidimus universis manifestando, quomodo de spe quae in nobis est sentiamus, secuti traditionem ac consensum sanctae dei catholicae et apostolicae ecclesiae.

1 ¶ Credentes igitur in patrem filium et sanctum spiritum unam substantiam in tribus personis adoramus, unam deitatem, unam potestatem, trinitatem consubstantialem, confitemur autem in ultimis diebus unigenitum dei filium, deum de deo, ante saecula et sine tempore ex patre natum, coaeternum patri, eum ex quo omnia et per quem omnia sunt, descendisse de caelis, incarnatum esse ex spiritu sancto et sancta semper virgine et dei genetrice Maria et hominem factum esse, cruci adfixum, sepultum esse et resurrexisse tertio die: unius eiusdemque miracula et passiones quas sponte carne sustinuit agnoscentes.

2 ¶ Non enim alium deum verbum novimus et alium Christum, sed unum atque eundem consubstantialem patri secundum divinitatem et consubstantialem nobis eundem secundum humanitatem, trinitas enim mansit trinitas etiam incarnato uno ex trinitate deo verbo: neque enim quartae personae adiectionem sancta trinitas admittit.

3 ¶ Quae cum ita sint, damnamus omnem haeresim, praesertim vero Nestorium hominis adoratorem, qui dividit unum dominum nostrum Iesum Christum filium dei et deum nostrum et negat proprie et vere sanctam gloriosam semper virginem Mariam dei genetricem esse, sed alium dicit deum verbum ex patre esse, alium, qui ex sancta semper virgine Maria natus est, hunc autem gratia et necessitudine, quae ei cum deo verbo est, deum factum esse: nec non Eutychetem mente captum, qui visionem inducit et negat veram ex sancta semper virgine et dei genetrice Maria incarnationem, hoc est nostram salutem, neque admittit eum omnino consubstantialem patri esse secundum divinitatem et consubstantialem nobis eundem secundum humanitatem: item Apollinarium animae exterminatorem, qui dominum nostrum Iesum Christum filium dei et deum nostrum anima carere dicit et confusionem seu perturbationem superducit incarnationi unigeniti filii dei, omnesque qui cum eo senserunt vel sentiunt.

4 ¶ Si qui igitur post hanc commonitionem nostram certioresque facti a religiosissimis uniuscuiusque loci episcopis nostris posthac inventi fuerint contrariae opinionis esse, veniam se impetraturos ne sperent: iubemus enim tales tamquam confestos haereticos competenti animadversioni subici.